

[Poul Møller.]

omfang, at staten tager tilbage $\frac{1}{3}$ eller 25 pct. eller 40 pct. Man må have disse faktorer med i vurderingen, man må give dem en vis vægt, og derved vil man kunne se, at der ikke vil blive nogen væsentlig forbrugsstigning, når de offentlige besparelser udgør 400 mill. kr.

Ud fra disse forudsætninger har man altså opstillet dette program med sagkyndig vejledning. Den realistiske risiko er overset af dem, der har fundet anledning til ved „flygtig“ læsning og „flygtige“ tanker at kritisere oppositionens forslag. Risikoen lader sig derfor overse, og den lader sig bære. Mon den ikke er værd at løbe, når man betænker, hvilken opmuntring en sådan politik betyder for borgerne og erhvervslivet? Det er jo den eneste politik, der svarer til tidens behov, til markedsplanernes indvirken på eventuelle konkurrencemuligheder, til nødvendigheden af at styrke erhvervene og fastholde stabile omkostninger. Vil vi ikke — eller tør vi ikke — løbe denne begrænsede risiko, så gives der kun én anden vej: flere statsudlån, øgede skatter, yderligere offentlig foretagsomhed, fortsat pres på de offentlige udgifter, mere statisme og færre muligheder for den enkelte borger. Til denne anden vej låner vi ikke vore stemmer.

Jeg erkender, at vi — ikke som følge af den af os skitserede politik, men uden hensyn til den — kan stå over for en inflationsfare. Jeg er imidlertid temmelig overbevist om, at den vil blive formindsket, når der for alvor lempes på importrestriktionerne. Og den vil blive endnu mindre, hvis arbejdsmarkedet bliver mere smidigt, og hvis staten holder sig borte fra anlægs- og investeringsvirksomhed i videre udstrækning, end tilfældet er her under højkonjunkturerne. Ministeren for offentlige arbejder eller ministeren for håndarbejdets fremme, som han kaldes i folkemunde, kunne gøre sit hertil ved helt at ophæve de klausuler om håndkraft, der hviler på endnu igangværende beskæftigelsesarbejder.

Endelig er der grund til at fremhæve, at den politik, der føres, ikke har evnet at forhindre rentepolitiske foranstaltninger, hvis virkning ganske vist kun rammer de dele af erhvervslivet, der selv må klare deres finansiering og altså ikke er statsfinansierede. Ved en radikal afvikling af statens

udlånsvirksomhed og en tilsvarende begrænsning af statsgarantierne vil en moderat rentepolitik lettere kunne få den fornødne virkning. Må jeg tilføje, at hvad enten man forsøger at dæmpe arbejdsudbuddet igennem en rentepolitik eller igennem en kreditpolitik eller at mindske efterspørgslen igennem en forbrugsstrammende finanspolitik, vil følgerne blive akkurat de samme, simpelt hen fordi målet er det samme.

Den politik, vi har valgt, vil i enkeltheder blive præsenteret det høje ting i form af forslag, som bliver lagt på tingets bord. Jeg håber, at det bliver muligt at tilvejebringe det fornødne samarbejde herom, ikke for vor skyld, men for borgernes. De fortjener, at folketinget gør sin indsats på denne linje og udviser den dristighed, der svarer til den økonomiske situations krav.

Formanden: Jeg skal her afbryde forhandlingen.

I skrivelse af dags dato meddeler landbrugsministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om tillæg til lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over indenlandske pelsdyrskind og huder.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om tillæg til lov om afholdelse af frivillig offentlig auktion over indenlandske pelsdyrskind og huder.*

Under behandlingen i folketinget af loven om frivillig offentlig auktion over indenlandske pelsdyrskind og huder, der oprindeligt af landbrugsministeriet var foreslået til kun at omfatte pelsdyrskind, blev loven efter ønske fra Danske Provinsslagtermestres Hudeauktionssalg udvidet til også at omfatte huder af kvæg, kalve, heste og får, der er opdrættet her i landet. Det har imidlertid efter gennemførelsen af loven vist sig, at der også er behov for at kunne sælge svinehuder uden auktionsafgift. Selv om de årlige afgifter af disse huder kun andrager mindre beløb, må de afgiftskontrollerende myndigheder overvåge hudeauktionerne og opkræve afgiften, fordi der til de sædvan-